

חפש את האשה: רק גברים בקמפיין תרומת איברים

במודעות העידוד לחתימה על כרטיס תרומת איברים אדי בירושלים מצולמים גברים בלבד. הפער בין החתימה על הכרטיס, שמוכיחה שכולנו בני אדם, לבין העלמת הנשים, הוא בלתי-נתפס חנה פנחסי

שימו לב לתמונה הזאת. היא מתמצתת את פני המאבק על [המרחב הציבורי בירושלים](#). יש בבירה קמפיין לעידוד חתימה על כרטיס הסכמה [לתרומת איברים](#) של אדי, אלא שעל-פי המשתקף ממנו - נשים לא מתבקשות להצטרף ליוזמה. לכאורה הן לא תרמו איברים והן לא זקוקות להם. הן פשוט אינן.

עוד בערוץ [היהדות](#) - קראו:

- [החסידה והעדשה: צילומי הריון לחרדיות](#)
- [דתל"שית - ומפחדת מאלוהים/ רחלי מלק-בודה](#)
- [לצאת לעבוד? החרדים משיבים לפרס](#)

רק אתמול ראינו את התמונות ה"מטופלות" של [בר רפאלי וסנדי בר](#), והיו גם מודעות של משרד התחבורה המזהירות מפני [הרכבת הקלה](#), שבהן נראו ילדים-בנים בלבד (עם "לוק" חילוני במובהק). אבל אני מודה שדווקא המודעה המופרכת של אד"י, המתנוססת על האוטובוסים בבירה, מסמנת קו גבול חדש.

יצאו גברים!

יש פה פער בלתי נתפס. תרומת איברים מתחילה ביסוד הכי אנושי שלנו: הרי כולנו – נשים וגברים, דתיים וחילונים, יהודים וערבים, תינוקות וזקנים - כולנו בני חלוף ופגיעים. חתימה על כרטיס אדי היא הודאה בחרדה מפני מה שילד יום. אולי אזדקק לכָּבֵד? אולי לבו של מי מקרובי לא יעמוד לו? ולרגע אף מנצנצת המשאלה למנוע מאהובי את הדילמה הקשה להכריע בשאלת התרומה ללא הסכמתי המפורשת אם אאבד חלילה את חיי. זו ההודאה שיש לכולנו גוף.

חתמת? הרווחת!

קבל קדימות / פרופ' יעקב (ג'יי) לביא

מי שיחתום על "כרטיס אדי" לתרומת איברים יקבל קדימות בתור, במקרה שיזדקק בעצמו לתרומה. אחד מיוזמי התוכנית החדשנית, מספר מה הוביל אליה

[לכתבה המלאה](#)

למול חרדת המוות, תרומת האיברים היא ביטוי עליון לערבות הדדית הנותנת תקווה. החזקת כרטיס אדי בארנק מבטאת שותפות אנושית רחבה: זו הודאה בחדלות הגוף, אבל בה בעת ביכולתנו כבני אדם לעשות טוב. אלא שהתמונה על האוטובוס הירושלמי חותרת תחת התפיסה הראויה הזו. היא מסמנת שלא כולם שווים, לא כולם משתתפים במעשה האצילי הזה באותו אופן. נשים למשל.

העלמת [תמונותיהן של נשים](#) מהמרחב הציבורי הוא בעיני החרדים והחרד"לים הגנה על צניעותן. כאיה דתית ופמיניסטית אני יכולה להבין את הצורך הזה. לא פעם התקוממתי כנגד הצגה משפילה של נשים בשלטי חוצות. אז מה, יש רק שתי אפשרויות: או להשפיל נשים או להעלים אותן?

בין שני הקצוות האלה יש הרבה יותר דמיון ממה שהיו החרדים רוצים להודות. דווקא מודעה של אדי היא דוגמא מובהקת להצגה אנושית, שוויונית ומכבדת של נשים. האמנם יש מי שרואה רמיזה מינית בתמונות כאלה?!

שוב בלבה חומה

אני מודה, העניין הזה מעורר בי כעס רב. תאמרו, הכעס נגוע בשנאת חרדים. אולי. אבל יש בו לפני הכל חרדה.

 שלחו להדפסה

מי גבר-גבר?

ואיפה הנשים?

 לחצו כאן להגדיל הטקסט

היכן יעבור הקו האדום? האם בקווי מהדרין שבהם יתכבדו נשים וישבו מאחור, אולי במדרכות מכוסות ואטומות, בהשתקת חיילות בטקסים רשמיים של צה"ל, ומה על כהונה בתפקידים מנהליים בבתי דין רבניים, הצגת מועמדות לראשות מועצות מקומיות וכן הלאה?

אני מודעת מאד להבחנות וההבדלים בין כל הדוגמאות הללו, הנוגעות למעגלים שונים ולמערכות שונות. יש אכן מורכבויות, ובכל זאת: הן נובעות מאותה תפיסה ומרצף האינטרסים הנרקם בין חרדיות לחרד"ליות.

הכעס קשור גם לדרך הפעולה החרדית - השילוב בין אלימות למאבק סמוי בחדרי חדרים שתוצאותיו ניכרות היטב. כדאי לשים לב: הקמפיין של אדי אפשרי משום שבלי ששמנו לב התחבורה הציבורית בעיר מתכופפת על-פי תביעות החרדים, ואוטובוסיה מיישרים קו - ולא משנה עד כמה תמימות תמונות הנשים המחזיקות כרטיס אדי בידן.

היעדר שיח פתוח על גבולות הקהילה החרדית, התביעות שלה מהמרחב של כולנו ויצירת עובדות בשטח מעוררים כעס, שאותו יש לנתב ללחץ ציבורי. יש לאלץ את החברה החרדית והנהגתה להשתתף בדיון ציבורי, פתוח ונוקב איתנו שיביא להסכמה: מהו המרחב המשותף שלנו? איך היינו רוצים שייראה? ואחרי ויכוחים - מרים ככל שיהיו - נסמן יחד את הגבולות שנוכל להסכים עליהם. עד שלא תתחיל שיחה כזאת, אסור שנשתוק. אסור שנאפשר התפשטות של נורמות כאלה ללב העיר. אסור ששוב תהיה בליבה חומה.

• חנה פנחסי היא דוקטורנטית במחלקה למגדר בבר אילן, מנחה של בית המדרש "חידר משלך" במכון הרטמן, ועמיתה ב"שחרית".

תגיות: תרומת איברים | חרדים | ירושלים | נשים | פרסומת
חזרה